

Ἀπὸ τὴν μίνησιν τῶν Ἰδεῶν

ΑΓΟΡΑΖΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ!

Ἰπὸ τοῦ κ. ΠΑΝΑΓΗ ΣΟΛΟΜΟΥ

Ὅλους μᾶς ἀπασχολοῦν οἱ δυσκολίες τοῦ συναλλαγματικοῦ μας ἰσοζυγίου. Δυστυχῶς ὁμως δὲν κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε γιὰ νὰ τὶς ὑπερικήσουμε.

Ἡ κυριότερη αἰτία τῶν δυσανάλογων μὲ τὶς ἐξαγωγές μας εἰσαγωγῶν, εἶναι ὄχι ὅτι δὲν παράγουμε ἄρκετὰ ἀγαθὰ ἀλλὰ ὅτι δὲν τὰ διαφημίζουμε ὅσο χρειάζεται, κ' ἔτσι ἐπικρατοῦν τὰ ξένα, πού διαφημίζονται καὶ ἐξουδετερώνουν τὰ δικά μας.

Κι' ὁμως δὲν ἀγνοοῦμε τὴ δύναμη πού ἔχει ἡ διαφήμιση καὶ τὸ πόσο πιάνει στὸν τόπο μας.

Δὲ θὰ πρέπει νὰ ἀγνοοῦμε ἐπίσης ὅτι ἓνας ἀπὸ τοὺς τρόπους γιὰ νὰ διατηρηθῇ τὸ ἀστικό μας καθεστῶς εἶναι ν' ἀναπτύσσεται ἡ οἰκονομία ὅσο γίνεται πὶὸ ἀνεξάρτητα ἀπὸ εἰσαγωγές, ὥστε, χωρὶς νὰ ὑποφέρῃ τὸ ἐμπορικό καὶ συναλλαγματικό ἰσοζύγιο, νὰ ἱκανοποιοῦνται ὅλο καὶ περισσότερες ἀνάγκες τοῦ λαοῦ.

Ἄλλὰ ποῖός θὰ κάμη τὴν ἀποτελεσματικὴ προβολὴ καὶ διαφήμιση πού χρειάζεται γιὰ νὰ ἐπιβληθοῦν ὅλα τὰ ἀγαθὰ καὶ οἱ ὑπηρεσίες πού ὄχι ἀπλῶς παράγει ἀλλὰ πού μπορεῖ νὰ παράγῃ ὁ τόπος;

Οἱ ἑλληνικὲς οἰκονομικὲς μονάδες ἀφ' ἑνὸς εἶναι μικρὲς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐργάζονται μὲ τὸ φάσμα ὅτι ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμή στὴν ἄλλη ὁ κακός τους συνεταῖρος, τὸ Κράτος, θὰ τὶς κακομεταχειρισθῇ. Ἐτσι, δὲν τολμοῦν νὰ ἀπλώσουν τὸ πόδι τους πέρα ἀπὸ τὸ πάπλωμα πού διαθέτουν, καὶ γι' αὐτὸ ἀρκοῦνται στὴν αὐτόματη κατανάλωση καὶ δὲν κάνουν τὴ διαφήμιση πού χρειάζεται γιὰ νὰ μεγαλώνη ἡ δουλειά τους. Λίγες εἶναι οἱ ἐξαιρέσεις, καὶ σ' αὐτὲς δὲν μπορεῖ νὰ στηριχθῇ ἡ ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου.

Γιὰ νὰ ἀναπτυχθῇ λοιπὸν ἡ οἰκονομία μας πρέπει τὸ Κράτος νὰ διαφήμιση καὶ νὰ προπαγανδίσῃ ὅσο εἶναι δυνατὸν τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα.

Φυσικά, μὲ τὴ διαφήμιση καὶ τὴν προπαγάνδα δὲν ἐννοοῦμε παραπλάνηση τῆς κοινῆς γνώμης ἀλλὰ διαφώτιση.

Καὶ εἶναι καθήκον τοῦ Κράτους νὰ πληροφορῇ τὴν κοινὴ γνώμη πᾶνω στὴν ἑλληνικὴ παραγωγή, ὄχι μόνο γιὰ νὰ περιορίσῃ τὰ εἰσαγόμενα καὶ τὸ συνάλλαγμα πού ξοδεύεται γι' αὐτά, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ αὐξήσῃ τὴν κατανάλωση σὲ ὅλα τὰ εἶδη πού παράγει ὁ τόπος, πράγμα πού ὄχι μόνο τονώνει τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία ἀλλὰ καὶ προστατεύει τὸ κοινωνικό καθεστῶς.

Ἄλλὰ καὶ μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ συνεταίρου συμφέρει στὸ Κράτος νὰ μεταλάωνη ὁ κύκλος ἐργασιῶν τῶν οἰκονομικῶν μονάδων, γιὰ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος στὰ κέρδη.

Γιὰ τὸ Κράτος, ἡ διαρῆμιση αὐτὴ εἶναι ὄχι μόνον εὐκόλη δουλειὰ ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετικὰ παραγωγικὴ καὶ παρουσιάζει ἐνδιαφέρον ὡς ἐπένδυση ὑποδομῆς, καὶ θὰ βοηθήσῃ στὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ νομοθετικὰ μέτρα καὶ τὶς ἄλλες προσπάθειες ποὺ γίνονται.

Χωρὶς καθυστέρηση λοιπὸν πρέπει τὸ Κράτος νὰ βάλῃ μπρὸς τὴν ἐστρατεία μὲ σύνθημα «ἀγόραζε ἑλληνικά».

Μόνον ν' ἀποφύγουμε τὴ μιζέρια καὶ τὴ γραφειοκρατία. Γιὰ τὴ συστηματικὴ προβολὴ τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων δὲ χρειάζονται καινούργιες ὑπηρεσίες. Μπορεῖ νὰ τὴν κἀνῃ μιὰ ἀπὸ τὶς Κρατικὲς μὲς Τράπεζες μὲ τὴ βοήθεια ἐκπροσώπων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

Σὲ μιὰ τέτοια προσπάθεια ὁ τύπος ὅλων τῶν παρατάξεων θὰ βρεθῇ πρόθυμος νὰ συμπαρασταθῇ. Δὲ θὰ πρέπει νὰ περνᾷ μέρα χωρὶς νὰ βλέπῃ σὲ κάθε του βῆμα ὁ πολίτης ὅλης τῆς Ἑλλάδος πληροφορίες καὶ συνθήματα γιὰ τὴν ἑλληνικὴ παραγωγή. Τὰ συνθήματα εἶναι ἄπειρα, καὶ εἶναι δουλειὰ τῶν εἰδικῶν νὰ τὰ βροῦν. Καὶ ὑπάρχουν ἄρκετοί εἰδικοί. Ἕνας διαγωνισμὸς μὲ ἔπαθλο λίγα ἑκατομμύρια δραχμὲς γιὰ τὴν καλύτερη μελέτη προβολῆς, μὲ κριτὲς ἐμπόρους, βιομηχάνους, παραγωγούς, θὰ προσεῖλκε τοὺς καλύτερους τοῦ τόπου.

Τὸ Κράτος μπορεῖ γιὰ ἓνα περιορισμένο χρονικὸ διάστημα νὰ ἀσχημίσῃ καὶ τὸ τοπιὸ ἀκόμα μὲ διαφημιστικὰ πανῶ, ἀλλὰ, μπροστὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνάγκη, θὰ ὑποφέρομε καὶ τὴν προσωρινὴ ἀσχήμια τοῦ τοπιῦ.

Καὶ ἄλλα ὅμως προσωρινὰ μέτρα, ποὺ δὲ θὰ ἦταν ἐπιτρεπτά στὶς ἰδιωτικὲς οἰκονομικὲς μονάδες, θὰ μπορούσε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ Κράτος γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ ἀνάγκη.

Τὸ Κράτος ἀκόμα, μπορεῖ ὡς συνεταῖρος νὰ ἐγγυᾶται καὶ τὴν ἑλληνικὴ ποιότητα· γιὰ νὰ τὴν ἐλέγξῃ, θὰ ἔχῃ μιὰ ὑπηρεσία ποὺ θὰ ἐξετάζῃ τὰ παράπονα τῶν δυσαρεστημένων ἀγοραστῶν, ποὺ δὲ βρῆκαν ἰκονοποίηση διὰ παράπονά τοὺς ἀπὸ μέρους τῶν πωλητῶν.

Ἄλλὰ δὲ φτάνει νὰ κινῆται μόνον τὸ Κράτος.

Ἡ τάξη τῶν ἀνθρώπων ποὺ θέλει τὸ καλὸ τοῦ τόπου μπορεῖ νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα. Δὲ θὰ τοὺς λείψῃ ἀπολύτως τίποτα, ἂν π.χ. δὲν προσφέρουν στὶς κοινωνικὲς συγκεντρώσεις ἀποκλειστικὰ ξένα ποτά, ἂν σὲ κάθε ἀγορὰ ποὺ κάνουν σκέπτονται ἂν αὐτὸ ποὺ θὰ ἀγοράσουν εἶναι ἑλληνικὸ ἢ ὄχι. Ἄν ἡ ποιότητα, βέβαια, εἶναι κακὴ, δὲν εἶναι κανεὶς ὑποχρεωμένος νὰ ἀγοράσῃ, ἀλλὰ μὲ παρόμοια ποιότητα πρέπει συνειδητὰ νὰ προτιμᾷ τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα καὶ ὄχι νὰ ἀγοράζῃ τὰ ξένα ἐπειδὴ εἶναι ξένα.

Ἄν εἶναι γιὰτρὸς ὁ ἀγοραστής, ὡς σκεφθῇ ἂν θὰ τοῦ ἄρесе νὰ ἔρθουν ξένοι γιὰτροὶ στὸν τόπο νὰ τὸν συναγωνισθοῦν τὸ ἴδιο, ἂν εἶναι δικηγόρος, ἂν θὰ τοῦ ἄρесе νὰ ἔρθουν ξένοι δικηγόροι νὰ δικηγοροῦν στὸν τόπο. Καὶ σὲ ὅποιαδήποτε ἐπαγγελματικὴ τάξη καὶ ἂν ἀνήκῃ, ὡς σκεφθῇ ἂν θὰ τὸν

συνέφερε να γεμίση ό τόπος από ξένους επαγγελματίες. Βέβαια δέ θα τον συνέφερε.

"Έτσι δέ συμφέρει στον τόπο, στο σύνολο, δηλαδή, και όχι σε έναν έναν χωριστά, να έρχονται από ξένες χώρες προϊόντα που παράγονται σε ίκανοποιητικές ποιότητες έδω.

Ναί, προβλήματα υπάρχουν και δυσκολίες θα παρουσιασθούν. 'Αλλά μπρός στο μεγάλο σκοπό, στον όποιο αποβλέπει αυτή ή προβολή, αξίζει να γίνη προσπάθεια για να υπερνικηθούν οι δυσκολίες.

"Ας δοϋμε αν κανείς από τους αρμόδιους θα συγκινηθή μ' αυτά που γράφουμε. 'Αλλά ως μή λησμονούμε ότι αρμόδιος είναι ό καθένας μας. "Αν περιμένουμε από τον γείτονα μας να άρχιση για να άκολουθήσουμε έμεις, είμαστε άξιοι τής μοίρας μας.

"Όσοι θέλουμε να εύημερή ό τόπος και να μήν έξαθλιωθή ή οίκονομία μας, πρέπει να πάψουμε να πιθηκίζουμε τους ξένους και να ενδιαφερώμαστε για την πατρίδα μας μόνο με λόγια : χρειάζονται έργα.

Κ' ένα από τα πιό αναίμακτα και άκίνδυνα έργα που μπορεί να κάνη κάθε άνθρωπος που έχει συναίσθηση του ρόλου που παίζει στην κοινωνία και που θέλει να τον λογαριάζουν, και αν δέν τον λογαριάζουν του κακοφαίνεται, είναι να βοηθήση να αναπτυχθή ή οίκονομία του τόπου, γιατί αυτό θα βοηθήση τον έαυτό του, τα παιδιά του και τα παιδιά των παιδιών του.

Θα τα βοηθήση να μείνουν Έλληνες και να μήν έκπατρισθούν.

Γιατι αν δέν τους σηκώνη ό τόπος, φεύγουν και σιγά-σιγά χάνονται όριστικά, και χάνεται και ό τόπος.